

ler ikke, at den tvungne Skoleundervisning vil gøre den Nytte, man venter af den fra anden Side.

Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg atter anbefaler at stemme for de af Flertallet stillede og mod de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

L. D. Rasmussen: Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører (J. C. A. Larsen), at naar han mener, at der er taget Hensyn til de faglige Organisationer, saa er der dog paa to væsentlige Punkter, nemlig hvad angaar Lønsørgsmaalet og Læretidsspørgsmaalet, ikke taget de Hensyn, som jeg netop ønskede, og det til Trods for, at den ærede Ordfører selv ved første Behandling af Lovforslaget udtalte Ønsket om, at man skulde gaa den Vej. Han siger selv: „Det vil være allerbedst, naar Fagene selv kan træffe Bestemmelse om disse Ting“ — og det var netop om Løn og Læretid. Den ærede Ordfører ansaa det altsaa den Gang selv for heldigt at gaa den Vej, men har senere ikke gjort det ringeste for virkelig at komme den Vej, thi ellers vilde han have fulgt Mindretallet i dets Ændringsforslag. Det ejendommelige er, at saavel den højtærede Indenrigsminister som ogsaa den ærede Ordfører stadig taler om Fagene og de faglige Organisationer som dem, der skal have Hovedindflydelsen, men naar det kommer til Handling, naar der skal lovfæstes om disse Spørgsmaal, bæver de tilbage for det, saa ønsker de alligevel ikke at gaa med dertil. Derfor siger jeg, der er langt fra Ord til Handling, og det bør der dog egentlig ikke være, thi før eller senere kommer man alligevel til at gaa den Vej. Der findes nemlig ingen anden farbar Vej. Den højtærede Minister sagde saaledes ved første Behandling med Hensyn til Lønnen: Jeg mener, at dette Spørgsmaal fremdeles maa henstaa til Forhandling indenfor Fagene, altsaa indenfor Organisationerne. Hvis den højtærede Minister har ment, at det skulde komme af sig selv, tager han i ikke ringe Grad fejl. Jeg kender adskillige Fag, hvor Arbejderne har forsøgt at forhandle sig til Rette med Mestrene med Hensyn til Lønningsspørgsmaalet for Lærlingene, men er blevet pure afvist af Mestrene, idet disse har udtalt, at det er et Kontraktforhold mellem Lærlingene og Mestrene, og at de ikke ønsker andres Indblanding deri, da det er noget, de selv nok skal vide at afgøre. Der er maaske enkelte Fag, hvor

man har kunnet enes derom, men det var dog ønskeligt, om man ogsaa kunde faa dette Spørgsmaal ordnet for mange andre Fags Vedkommende. Dertil sigter vort Ændringsforslag.

Jeg har et Par yderligere Bemærkninger til den ærede Ordfører, som med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 9 mente, at det, at Socialdemokratiet subsidært kunde slutte sig dertil, var et godt Bevis for, at det var den bedste Ændring. Dette er en saa fuldstændig Misforstaaelse, som noget kan være; thi vi foreslaar principalt, at sidste Stykke af § 2 skal falde bort, og hvis dette vort Ændringsforslag vedtages, er dermed Ændringsforslaget under Nr. 9 bortfaldet. Hvis derimod vort Ændringsforslag forkastes, kunde jeg godt gaa med til at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 9, der dog giver visse Indskrænkninger med Hensyn til sidste Del af § 2.

Den ærede Ordfører udtalte, at det var underforstaaet i Lovforslagets § 10, 2det Stykke, at det blev Mestre og Arbejdere, der kom til at bedømme Svendepøverne. Det staar der ikke noget om, men nu hører vi altsaa af den ærede Ordfører, at det er underforstaaet. Jeg vilde gerne høre, om det ogsaa er den højtærede Ministers Mening. Det er dog egentlig ikke derpaa, jeg har henledt Opmærksomheden ved vort Ændringsforslag under Nr. 22, men derimod paa, hvem der skal udpege disse Skuemestre. Der er nogle Byer, hvor Skuemestrene udpeges af Arbejdsgiverne alene. Der er andre Byer, hvor saavel Arbejdere som Arbejdsgivere udpeger disse Skuemestre blandt Mestre og Svende, og det var denne sidste Ordning, jeg ønskede etableret klart og tydeligt. Det forbavser mig, at den højtærede Minister, som selv for et Aarstid siden har været med til at stille Forslag, der netop skulde klargøre dette Forhold, nu ikke vil være med dertil. Den højtærede Minister har for et Aarstid siden været med til at stille Ændringsforslag, der netop etablerer Læreprøvenævn og fastsætter, hvem der skal være Medlemmer af dette Læreprøvenævn. Men den højtærede Minister gaar ganske vist — det skal jeg indrømme — der med til at fastslaa, at de skal udnævnes af Arbejdsgiverorganisationen eller den stedlige Haandværkerforening med Udelukkelse af Arbejderne — ja, det kan ikke nytte, at den højtærede Minister ryster paa Hovedet, for jeg staar med Ændringsforslaget her. Efter at jeg er blevet bekendt med dette, og efter at man paa